

Båltale 2016

Preben Nielsen

Kære borgere i Lydum sogn, det er en stor ære at få lov til at være årets båltaler for jer her i aften. At være den der holder liv i vores gamle tradition med trolde og hekse og ja de lever selv i det 2100 århundrede i bedste velgående. Måske ikke så meget mere som den gamle dame med store vorter i hovedet eller små klumpede væsner med uredt strithår, men mere som metaforer for alt det vi går og frygter og måske ikke lige helt kan forstå.

Der er trolde alle steder også i folks sind. For nylig blev jeg selv overfaldet af en. Det startede med at telefonen ringede og en venlig herre, spurgte pænt om ikke det var ved at være min tid til at holde båltale.

Han havde formentligt ret og da trolden endnu ikke rigtigt var vågnet, sagde jeg selvfølgelig ja. Dagen efter var trolden da så sandelig vågnet op, den pirkede og lirkede i sindet og fortalte historier om hvor galt det ville gå og at det her var da vist lige lidt mere end du kan klare. Men da jeg lige havde sovet et par gange mere, ja så gik det op for mig at de fleste trolde jo bare er nogle vi har i hovedet og derinde kan de da vist ikke lave meget andet ballade end at råbe op, så det giver ekko. da jeg ligesom var kommet til at der var lys for enden af tunnelen, så var den pist væk. for her oppe i det kolde nord, bekæmper vi trolde og hekse med lys og ild.

Ud af alt denne interne diskussion med mig selv, kom der pludselig et hav af muligheder. Hvor tit er det egentligt lige at man har 5 minutters ro til at udbrede det man lige har på hjerte til en større forsamling, en flok, som samtidigt har koblet sig af den moderne informations verden i selvsamme tidsrum. Her er ingen sms, Facebook, skype, Messenger og så videre, her er kun nærvær. En lille samlet flok, der mødes en gang hvert år og brænder deres heks og maner deres trold i jorden.

Ret og Pligt et fortæsket udsagn eller højaktuel

I vores Sankt Hans sang, synges der om hjerter der bliver kynisk kolde. Denne udvikling har desværre været undervejs i Danmark igennem de senere år. Vi er et folkefærd, der bliver mere og mere egoistiske og står på vores ret til at få. Kræve mentaliteten

er blevet et dansk fænomen og er bestemt ikke altid en af de pænere af slagsen. Men kan man kræve for lidt og kan man blive for underdanig.

I mit job, taler jeg med rigtig mange mennesker og ofte lyder sætningen "Det er min ret" og JEG vil have når man taler med folk i dag. Dette sker som oftest i de lidt større byer, hvor der har været kutyme for at tingene blev lavet af andre end en selv. Men hvad er der sket med pligt. Jeg snakkede forleden med en sød ældre dame, der hver dag luftede sin hund på den samme rute. Hendes hund var velopdraget, så den satte sig og gjorde sit forehavende det samme sted hver dag. Damen samlede pligtroskyldig sin hunds efterladenskaber op i en pose, men da der ikke var en skraldespand lige der hvor hendes hund satte sig, mente hun at det var hendes ret at smide posen på jorden og kunne ikke forstå at der ikke lige kunne komme en skraldespand der hvor hun havde brug for det. Dette er et slående eksempel fra en by her i vores nærgeografi, hvor man har været vant til at tingene blev gjort uden at man selv skulle løfte en finger.

Her i lille Lydum, har der altid været en meget stor grad af pligt, vi fik lavet tingene selv fordi der kom ikke andre og gjorde det for os. Lige fra anlæggelsen af stadion for næsten 50 år siden, til det seneste projekt med den nye sti til møllen. Skal der gøres noget så får vi det gjort.

Men pligt kulturen, kan den også tage overhånd og skal vi bare acceptere at alt skal gøres frivilligt??

Vi skal huske at Tordenskjolds soldater også bliver trætte og samtidigt er vi selv, helt herude i Lydum en del af et større hele, som vi bidrager til på lige fod med andre borgere i Varde kommune. Hvor den ældre dame med hundeposen, skal til at tage ansvar for sig selv og af pligt tage den med til skraldespanden, Skal vi herude, blive bedre til at kræve vores ret til at være her. Vi skal ikke blot acceptere at der ikke længere klippes græs på vores boldbane, så børn ikke kan spille bold og pensionisterne ikke kan spille krocket.

Nej jeg mener, at vi skal stå sammen og kræve vores ret, om det er et tilskud til en ny sti, klipping af boldbanen, eller noget helt tredje og jeg er slet ikke i tvivl om at når vi kommer velforberejdede og kræver vores ret, bliver vi også hørt og respekteret, ikke

bare fordi vi er velforberedte, men fordi vi langt uden for sognets grænser er kendt for vores pligt og engagement.

I Lydum har vi stadig, som vi altid har haft en pligtfølelse og det bruges flittigt i hverdagen, vi laver fuglekasser stier, slår græs og passer i det hele taget godt på både vores by og hinanden og det skal vi blive ved med det er det der kendetegner os og det er der mange der misunder os, men vi skal nok også til at blive, bare lidt mere egoistiske og stå på vores ret, for selv helt herude har vi en berettigelse.

Preben Nielsen